

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/227/2015
Identifikačné číslo spisu: 1012201785
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1012201785.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu: P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Námestie mieru 3, 081 92 Prešov (pôvodne Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov, so sídlom Drieňová 22, 826 86 Bratislava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP1-2012/014031/TMB zo dňa 19. júna 2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/316/2012-75 zo dňa 15. apríla 2014, v spojení s opravným uznesením č.k. 5S/316/2012-82 zo dňa 13. augusta 2014 a č.k. 5S/316/2012-90 zo dňa 11. augusta 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/316/2012-75 zo dňa 15. apríla 2014, v spojení s opravným uznesením č.k. 5S/316/2012-82 zo dňa 13. augusta 2014 a č.k. 5S/316/2012-90 zo dňa 11. augusta 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 5S/316/2012-75 zo dňa 15.04.2014, v spojení s opravným uznesením č.k. 5S/316/2012-82 zo dňa 13.08.2014 a č.k. 5S/316/2012-90 zo dňa 11.08.2015 napadnuté rozhodnutie č. SVS-OP1-2012/014031/TMB zo dňa 19.06.2012 postupom podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 233,- €.

2. Rozhodnutím č. SVS-OP1-2012/014031/TMB zo dňa 19.06.2012 pôvodne žalovaný na základe odvolania žalobcu rozhodnutie Obvodného úradu Poprad, odboru všeobecnej vnútornej správy č. ObU-PP-OVVS-2012/02342-00011 PR.2012/309-2MB, ObU-PP-OVVS-2012/02343-00011 PR.2012/310-2MB, ObU-PP-OVVS-2012/02346-00013 PR.2012/312-2MB zo dňa 13.04.2012 v bode I. výroku tohto rozhodnutia z dôvodu nesprávneho druhového určenia priestupku zmenil tak, že žalobca bol uznaný

vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 05.01.2012 v čase o 15.00 hod. a v čase o 19.00 hod. hádzal štrk a snehové gule na fasádu rodinného domu a na dvor susedy PaedDr. B. P., bytom Q., čím úmyselne narušil občianske spolunažívanie schválnosťami.

3. V ostatných výrokoch, ktorými:

- bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 05.01.2012 v čase o 19.40 hod. v mieste svojho trvalého bydliska vulgárne nadával O. P., bytom Q., čím inému ublížil na cti tým, že ho urazil,

- bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 05.01.2012 v čase o 22.28 hod. v mieste svojho trvalého bydliska vulgárne nadával PaedDr. B. P., bytom Q., čím inému ublížil na cti tým, že ho urazil,

- bola žalobcovi za spáchanie uvedených priestupkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/, § 12 ods. 1 a 2 zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 30,- € a podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške

16,- € do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia zostalo prvostupňové rozhodnutie nezmenené.

4. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobca spáchanie uvedených priestupkov poprel, pričom ako dôkaz predložil DVD záznam, z ktorého malo byť zjavné, akým spôsobom sa štrk dostal na pozemok PaedDr. B. P.. Poukázal na to, že vo veci ďalších dvoch priestupkov správny orgán rozhodol len na základe výpovede poškodenej B. P. a jej manžela F. P.. Vo všetkých troch prípadoch správny orgán nevzal do úvahy výpovede žalobcu a svedkyne L. Q. a taktiež ani predložený záznam z bezpečnostnej kamery. Všetky dôkazy svedčiace v prospech žalobcu boli správnym orgánom vyhodnotené ako účelové a predložený videozáznam bol bezdôvodne na základe oznámenia poškodenej B. P. posúdený ako fotomontáž. Konaním prvostupňového ako aj odvolacieho orgánu tak došlo k ujme na jeho právach a preto žiadal žalobe vyhovieť. Podľa názoru žalovaného skutkový stav bol v priestupkovom konaní zistený v dostatočnom rozsahu, rozhodnutie je zákonné a vecne správne. Na základe vykonaného dokazovania bolo žalobcovi spáchanie priestupkov dostatočne preukázané. Žalovaný ďalej uviedol, že predmetný DVD záznam nemá žiadnu vypovedaciu hodnotu, nakoľko v ňom absentujú informácie, na základe ktorých by bolo možné identifikovať čas a miesto spáchania priestupkov. Zo záznamu nie je zjavné komu nasnímané motorové vozidlo patrí a ani to, či svojim pohybom vyhadzovalo štrk na pozemok rodiny P.. Žalovaný zastáva názor, že spáchanie skutkov bolo žalobcovi preukázané aj napriek tomu, že podľa výpovede manželky žalobcu - L. Q. boli celý čas doma, keďže mali návštevu. Uvedenú výpoveď žalovaný považoval za účelovú s cieľom vypovedať v prospech žalobcu.

5. Krajský súd dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu správnymi orgánmi je nedostačujúce na posúdenie veci, keď prvostupňový orgán priestupok zdokumentoval výpoveďami navrhovateľky PaedDr. B. P., svedkami O. P., F. P., žalobcu a svedkyne L. Q., skutkový stav opísal vo svojom rozhodnutí, avšak akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu a ako sa vysporiadal s námietkami účastníkov konania v rozhodnutí neuviedol. Správny orgán síce poukázal na ustanovenie § 47 ods. 2 správneho poriadku, ale na prejednávajúcu vec ho neaplikoval, výpovede účastníkov a svedkov odcitoval ale nevyhodnotil ich. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zjavné, z akého dôvodu žalovaný považoval výpovede navrhovateľky správneho konania a svedkov O. P. a F. P. za pravdivé a výpovede žalobcu a jeho manželky neskúmal resp. vyhodnotil ako účelové.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a napadnuté rozhodnutie ako zákonné a vecne správne potvrdil. Žalovaný v odvolaní uviedol, že správny orgán v priebehu ústneho pojednávania vo veci vypočul žalobcu, navrhovateľku PaedDr. B. P., navrhovateľku O. P., svedkov F. P. a L. Q.. Žalovaný má za to, že v priestupkovom konaní bolo dostatočne preukázané, že žalobca hádzal štrk a snehové gule na fasádu rodinného domu a na dvor navrhovateľky PaedDr. B. P.. Tiež mu bolo preukázané, že sa dopustil aj

ďalších priestupkov, a to priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu voči O. P. a PaedDr. B. P., ktoré svojím konaním urazil na cti. Spáchanie skutkov mu bolo preukázané napriek tomu, že jeho manželka L. Q. vypovedala, že boli celý čas doma, keďže mali návštevu, pričom ale nevedela uviesť, kedy návšteva odišla. Vzhľadom na ostatné výpovede zabezpečené v priestupkovom konaní považoval správny orgán jej výpoveď za účelovú, s cieľom vypovedať v prospech žalobcu. Podľa názoru žalovaného bol skutočný stav veci zistený dostatočne a preskúmané rozhodnutie, ktoré vydal na základe zabezpečených dôkazov je zákonné a vecne správne, v odôvodnení uviedol úvahy, ktorými bol vedený pri hodnotení dôkazov a dostatočne sa vysporiadal so všetkými námietkami účastníkov konania. Zároveň uviedol, že v rozsudku krajského súdu bola O. P. označená ako svedkyňa, ale v priestupkovom konaní vystupovala ako navrhovateľka v zmysle ustanovenia § 72 písm. d/ zákona o priestupkoch, t.j. bola účastníkom konania. Uvedené vyjadrenie súdu preto žalovaný považuje za nesprávne a v rozpore s obsahom preskúmaného rozhodnutia.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, z ktorých by sa dalo vyvodiť, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je nesprávne. Uviedol, že správny orgán pri svojom rozhodovaní vyhodnotil vykonané dôkazy len jednostranne a to v neprospech žalobcu. Z rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, prečo považoval výpoveď svedkyne L. Q. za účelovú, pričom výpoveď svedka F. P., ktorý má blízky rodinný vzťah k oboj navrhovateľkám, vyhodnotil jednoznačne za podstatnú a pravdivú. Správny orgán sa podľa jeho názoru vôbec nesnažil objektivizovať skutkový stav vykonaním ďalších dôkazov. S poukazom na tieto skutočnosti mal žalobca za to, že krajský súd správne zistil skutkový stav, vec aj správne právne posúdil a správne rozhodol a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

9. Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

11. V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.)

12. Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

13. Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo

ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o priestupkoch, za priestupok možno uložiť pokutu.

17. Podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmuou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

18. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech.

19. Podľa § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 písm. a/ možno uložiť pokutu do 33,- €, a za a priestupok podľa odseku 1 písm. b/ až d/ a písm. g/ pokutu do 99,- €.

20. Podľa § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní (správny poriadok).

21. Podľa § 73 ods. 2 zákona o priestupkoch, obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi ani k priznaniu ho nemožno donucovať.

22. Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

23. Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

24. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

25. Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

26. Podľa § 35 ods. 1 správneho poriadku, každý je povinný vypovedať ako svedok; musí vypovedať pravdivo a nesmie nič zamlčať.

27. Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný a musí obsahovať predpísané náležitosti.

28. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

29. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu konštatuje, že vo vzťahu k nedostatočnému zisteniu skutkového stavu správnymi orgánmi sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti doplní nasledujúce dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

30. V prejednávanej veci mal odvolací súd za preukázané, že správne orgány pri svojom rozhodovaní

vychádzali zo skutkového stavu zisteného zo zabezpečených dôkazov, ktorými boli výpovede obvineného P. Q., navrhovateľky PaedDr. B. P., navrhovateľky O. P., svedkov F. P. a L. Q.. Na základe vykonaného dokazovania žalovaný dospel k záveru, že žalobca sa dopustil spáchania priestupkov, z ktorých bol obvinený, pričom výpoveď manželky žalobcu L. Q. vzhľadom na ostatné výpovede zabezpečené v priestupkovom konaní považoval za účelovú, s cieľom vypovedať v prospech žalobcu. Odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu zastáva názor, že správny orgán síce poukázal na ustanovenie § 47 ods. 3 správneho poriadku, no neuviedol, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, ako použil správnu úvahu pri aplikácii právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že správny orgán má možnosť podľa svojej voľnej úvahy posúdiť, ktorá skutočnosť bola v konaní preukázaná ako pravdivá, pričom za hodnotenie dôkazov podľa vlastného uváženia nemožno považovať prípad, ak správny orgán jeden dôkaz akceptuje a protichodný dôkaz odmietne ako nevierohodný bez toho, aby bolo zrejmé prečo tak urobil, keď navyše nevyužil možnosť vykonať v spornej veci ďalšie dostupné dôkazy. Z uvedeného vyplýva, že správny orgán môže pristúpiť k hodnoteniu dôkazov až potom, keď vyčerpal možnosti odstrániť existujúce rozpory v dôkazoch. Ak by sa bez akéhokoľvek zdôvodnenia priklonil ku skupine dôkazov podporujúcich jedno skutkové tvrdenie (napr. že účastník konania spáchal správny delikt) a ponechal bez povšimnutia dôkazy, z ktorých vyplýva opak, vybočil by zo zákonných medzí, ktoré mu zákon pre hodnotenie dôkazov vymedzil. Je teda nepochybné, že správne orgány nesplnili svoju povinnosť riadneho hodnotenia dôkazov, keď sa jednostranne priklonili k skupine dôkazov - svedeckých výpovedí v prospech navrhovateľiek správneho konania, pričom svedeckú výpoveď manželky žalobcu bez odôvodnenia vyhodnotili ako účelovú. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť aj to, že právo na odôvodnenie rozhodnutia tvorí imanentnú súčasť práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, takisto tvorí súčasť práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Vychádzajúc z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 84/94 z 20. júna 1996, povinnosť orgánov verejnej moci riadne odôvodňovať ich rozhodnutia je jednou zo záruk pre vylúčenie ľubovôle pri rozhodovaní. Keďže správne orgány bez náležitého odôvodnenia vyhodnotili svedeckú výpoveď L. Q. ako účelovú a takisto sa nevyrovnali s námietkami žalobcu je potrebné potvrdiť správnosť záverov krajského súdu, že správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav veci a zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na posúdenie veci.

31. K odvolacej námietke žalovaného týkajúcej sa označenia O. P. ako svedkyne v rozsudku krajského súdu aj napriek tomu, že v priestupkovom konaní vystupovala ako navrhovateľka v zmysle ustanovenia § 72 písm. d/ zákona o priestupkoch, čiže bola účastníkom konania je nutné poznamenať, že sa síce jednalo o nesprávne vyjadrenie krajského súdu v odôvodnení rozhodnutia, avšak nešlo o vadu, ktorá by mala vplyv na výsledok preskúmovacieho konania. Z priloženého administratívneho spisu je zrejmé, že v priestupkovom konaní vystupovala O. P. v postavení navrhovateľky, bola teda účastníkom konania, a táto skutočnosť nebola nikdy sporná. Jedná sa teda iba o chybu v písaní, ktorá nemala vplyv na výsledok súdneho konania.

32. Odvolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav veci v zmysle § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. a zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na posúdenie veci. Vzhľadom k tomu, že námietky žalovaného uvedené v odvolaní neboli spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok krajského súdu v spojení s opravnými uzneseniami ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom

od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.